ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ

Η ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
18
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΡΟΣΚΛΗΤΗΡΙΟ ΣΑΛΠΙΣΜΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΕΚΛΟΓΕΙΣ

Ἄρθρον τοῦ τέως ὑφυπουργοῦ κ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗ

Γενικὴ εἶναι ἡ ὁμολογία ὅτι ἡ 20ὴ Νοεμβρίου θὰ ἐπηρεάση ἀποφασιστικὰ τὴν πορεία τοῦ τόπου μας γιὰ πολλὰ χρόνια, ἑπομένως ἡ εὐθύνη τῶν ψηφοφόρων καθίσταται βαρύτερη καὶ πρέπει ὅλοι ν' ἀντιμετωπίσουν μὲ μεγάλη σύνεση τὴν ἐπιτέλεση τοῦ ἱεροῦ χρέος τοῦ πολίτου.

Φαινομενικῶς, ὑπάρχει δυσκολία ἐκλογῆς ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι στὸν νομὸ Ἀχαΐας διεκδικοῦν τὴν λαϊκὴ ψῆφο ὀκτὼ κόμματα σὲ ὀκτὼ συνδυασμούς: Εἶναι τὸ παραδοσιακὸ Κ.Κ.Ε., δύο παραφυάδες Κινεζοφίλου καὶ Ἀλβανοφίλου τάσεως καὶ πέντε κόμματα ἢ ὁμάδες μὲ τὴν «Συμμαχία» ΕΔΑ, Κ.Κ.Ε. ἐσωτερικοῦ κλπ., τὸ ΠΑΣΟΚ, ἡ ΕΔΗΚ, ἡ «Νέα δημοκρατία» καὶ ἡ λεγομένη «Ἐθνικὴ Παράταξις». Ἀλλὰ ἡ δυσκολία εἶναι ἐπιφανειακή, ὄχι οὐσιαστική. Διότι ὑπάρχει μία λυδία λίθος γιὰ τὴν κατάταξη τῶν κομμάτων καὶ τὴν ἀνάλογη ἀπέναντί τους στάση τῶν ἐκλογέων.

—Τί πρόκειται, κύριοι, νὰ τὴν κάμετε τὴν ψῆφο μου;

Ἐὰν τὴν ψῆφο τὴν θέλουν γιὰ νὰ «ἀπογράψουν» τὴν δύναμή τους, ἐὰν ὅλη. εἶναι κόμματα «στατιστικῆς», ἡ ψῆφος ποὺ θὰ δοθῆ σὲ τέτοια κόμματα εἶναι ΧΑΜΕΝΗ γιὰ τὸν οὐσιαστικὸ σκοπὸ τῶν ἐκλογῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι ὁ καθορισμὸς τῆς αὐριανῆς κυβερνήσεως τῆς χώρας. Εἰδικότερα στὶς ἐκλογὲς αὐτές, ἔπειτα ἀπὸ τρία χρόνια διακυβερνήσεως, ἡ «Νέα δημοκρατία» λογοδοτεῖ ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ ζητεῖ ἀνανέωση τῆς ἐντολῆς του. Τὸ ἐρώτημα εἶναι: Θὰ ἀνανεώση ὁ λαὸς αὐτὴ τὴν ἐντολή; Ἢ θὰ τὴν ἀρνηθῆ; Καὶ ἐὰν τὴν ἀρνηθῆ, θὰ δώση τὴν ψῆφο του, σὲ κόμματα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ τὴν ἀξιοποιήσουν γιὰ τὴν λύση τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος καὶ θὰ τὴν ἀχρηστεύσουν: Ἢ θὰ τὴν δώση σὲ κόμματα ἐξουσίας, γιὰ νὰ ἐπηρεάση τὴν μορφὴ τῆς αὐριανῆς κυβερνήσεως, ἑπομένως νὰ τὴν ἀξιοποιήση;

Ὅσο καὶ νὰ εἶναι συμπαθὲς τὸ ἐνδιαφέρον ὡρισμένων κομμάτων νὰ «ἀπογράψουν» τὴν δύναμή τους, τὸ συμπέρασμα εἶναι ψῆφοι σὲ τέτοια κόμματα δὲν εἶναι, ἁπλῶς, χαμένες γιὰ τὸν κύριο σκοπὸ τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ εἶναι ψῆφοι ὑπὲρ τῆς κυβερνήσεως τῆς «Νέας δημοκρατίας», ψῆφοι γιὰ τὴν διαιώνιση τοῦ κράτους τῆς δεξιᾶς.

—Λοιπόν, κύριοι, τί θὰ τὴν κάμετε τὴν ψῆφο μου; δικαιοῦται νὰ ἐρωτήση ὁ ψηφοφόρος.

Ὁ λαὸς θέλει πολιτικὴ μάχη, ὄχι στατιστική. Ὁ λαὸς θέλει ἡ ψῆφος του νὰ χτυπήση, ὄχι νὰ βοηθήση τὴν κυβέρνηση. Ἄρα, ὀφείλει νὰ πῆ «Ὄχι» σὲ κόμματα, ποὺ μελετοῦν τὴν ἀχρηστευση ἤ, ἀκόμα χειρότερο, τὴν διαστρέβλωση τῆς ψήφου του. Ποιὰ εἶναι αὐτὰ τὰ κόμματα, ποὺ τοποθετοῦνται ἔξω ἀπὸ τὶς κυβερνητικὲς διαδικασίες, εἶναι γνωστό.

Ἀλλά, ἐξ ἴσου, ἄχρηστη εἶναι, ὡς πρὸς τὴ λύση τοῦ πολιτικοῦ προβλήματος, ἡ ψῆφος στὸ ΠΑΣΟΚ, καὶ τὴν «Ἐθνικὴ παράταξι». Τὸ ΠΑΣΟΚ, ἂν ἐδέχετο ΠΡΟ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ, τὴν σύμπραξη μὲ τὴν ΕΔΗΚ, θὰ μποροῦσε νὰ θεωρηθῆ καὶ αὐτὸ σὰν «κόμμα ἐξουσίας» καὶ θὰ τὴν παίρναμε μαζὶ ἀσφαλῶς. Ἀλλὰ μὲ τὴν ἄρνησή του καί, πρὸ πάντων, μὲ τὶς ἀκραῖες ἀριστερές «θέσεις» του πάνω σὲ κεφαλαιώδη ζητήματα, ἔγινε ἕνα «κόμμα διαμαρτυρίας», ποὺ οὔτε τὸ ἴδιο ἀποβλέπει σὲ κυβέρνηση μετὰ τὶς 21 Νοεμβρίου. Ὅσο γιὰ τὴν «Ἐθνικὴ παράταξι», ὡς προσωπεῖον καὶ ψευδώνυμο τῆς δικτατορίας, ποὺ τόσο ἐτυράννησε τὸν λαὸ καὶ ἐβαράθρωσε τὸ ἔθνος, δὲν εἶναι δυνατόν, οὔτε νοητόν, νὰ γίνη δεκτὴ σὲ σύμπραξη κυβερνητική, ὄχι μόνον μὲ μᾶς, ἀλλὰ οὔτε καὶ μὲ τὴν δεξιά, ἀπὸ τὰ σπλάγχνα τῆς ὁποίας ἀπεσπάσθη.

Ἔτσι, γιὰ τὸ εἶδος τῆς αὐριανῆς κυβερνήσεως, ὁ λαὸς ἔχει νὰ διαλέξη μεταξὺ «Νέας δημοκρατίας» καὶ ΕΔΗΚ.

Πιστεύομε ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν ἡ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ νὰ ἐγκρίνη τὴν παραμονὴ τῆς «νεοδημοκρατικῆς» δεξιᾶς στὴν ἐξουσία. Τρία χρόνια ἐκυβέρνησε καὶ ἀπέτυχε σ' ὅλους τοὺς τομεῖς. Ὅλα τὰ μεγάλα ζητήματα τὰ ἐτελμάτωσε. Καὶ ἐνῷ εἶχε τεράστια κοινοβουλευτικὴ δύναμη καὶ δὲν εἶχε κανένα πρόβλημα, ἀπεφάσισε πρόωρες ἐκλογές, μὲ μόνη τὴν ἐλπίδα νὰ προλάβη μεγαλύτερη φθορὰ ἀπὸ τὶς διαψευσμένες ἐλπίδες τῶν ψηφοφόρων της τοῦ 1974. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ «Νέα δημοκρατία» δὲν θὰ πάρη τὴν λαϊκὴ πλειονοψηφία. Ἀλλὰ ἡ πλήρης ἀξιοποίησις τῆς ψήφου τοῦ λαοῦ εἶναι νὰ δοθῆ ὑπὲρ τῆς ΕΔΗΚ, ἡ ὁποία ἐγγυᾶται τὴν ΑΛΛΑΓΗ, μιὰ ΜΕΓΑΛΗ ΑΛΛΑΓΗ καὶ μάλιστα ΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΣΙΓΟΥΡΙΑ, χωρὶς ἐπικίνδυνους γιὰ τὸν τόπο κλυδωνισμούς.

Ἔτσι, ὁ πολιτικὸς ὁρίζοντας ξεκαθαρίζει. Μπροστὰ στὸν ψηφοφόρο τῆς Κυριακῆς διανοίγονται τρεῖς δρόμοι. Ὁ ἕνας εἶναι ὁ δρόμος τῆς συντήρησης καὶ παρακμῆς, δρόμος παραμονῆς τῆς δεξιᾶς στὴν ἐξουσία. Ὁ ἄλλος δρόμος εἶναι ἡ ἐνίσχυσις κομμάτων στατιστικῆς ἢ διαμαρτυρίας, ποὺ δὲν προσφέρουν ἐναλλακτικὴ λύση στὸ πολιτικὸ πρόβλημα, τὰ μὲν ἀριστερὰ κόμματα, διότι, καλῶς ἢ κακῶς (γιὰ λόγους πολὺ γνωστοὺς ἐκ τῶν ἐσωτερικῶν ἐξελίξεων τῆς τελευταίας 25ετίας) ἐξαιροῦνται τῶν κυβερνητικῶν διαδικασιῶν, τὸ δὲ ΠΑΣΟΚ, διότι, ὅπως τὸ ἴδιο λέει, δὲν θέλει «νὰ ἐγκλωβίσει τὶς δυνάμεις του σέ σχήματα που ἐξυπηρετοῦν τὸ ντόπιο καὶ ξένο κατεστημένο» καί, περιμένοντας πότε θὰ πάρη μόνο του τὴν ἀπόλυτη πλειονοψηφία, ἀφήνει, ὡς τότε, τὴν δεξιὰ στὸ πηδάλιο τῆς ἐξουσίας — καὶ αὐτὸ λέγεται προοδευτική πολιτική! Ὁ τρίτος δρόμος εἶναι ὁ δρόμος τῆς ΕΔΗΚ, ἡ λεωφόρος τῆς δημοκρατίας, τῆς προόδου, τῆς ἀναμορφώσεως τοῦ τόπου μὲ δημοκρατία πολιτική, οἰκονομικὴ καὶ κοινωνική.

Ἡ ΕΔΗΚ, πρέπει νὰ συγκεντρώση τὴν προτίμηση τῶν δημοκρατικῶν καὶ προοδευτικῶν ψηφοφόρων, ποὺ δὲν θέλουν ἡ ψῆφος τους νὰ ἀχρηστευθῆ ἢ νὰ προδοθῆ, ποὺ θέλουν ἡ ψῆφος τους νὰ ἀξιοποιηθῆ.

Ἡ ΕΔΗΚ, εἶναι τὸ μόνο κόμμα ποὺ μπορεῖ ν' ἀπαντήση θετικὰ στὸ ἐρώτημα τοῦ λαοῦ:

—Τὴν ψῆφο σας θὰ τὴν χρησιμοποιήσω γιὰ κυβέρνηση! Κυβέρνηση δημοκρατίας καὶ προόδου. Κυβέρνηση μεγάλης ἀλλαγῆς!

Ὁ λαὸς θὰ περιβάλη μὲ τὴν ἐμπιστοσύνη του τὴν ΕΔΗΚ, διότι δὲν ἀγνοεῖ τί εἶναι ἡ ΕΔΗΚ. Εἶναι ἡ κληρονόμος καὶ ἡ σημερινὴ μορφὴ τῶν Φιλελευθέρων τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου καὶ τοῦ Νικολάου Πλαστήρα. Εἶναι τό κόμμα τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου. Εἶναι ἡ παράταξις ἡ ὁποία καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐμεγάλωσε καὶ τὸν λαὸ ἀνύψωσε μὲ τὶς κοινωνικὲς μεταρρυθμίσεις. Εἶναι κόμμα προοδευτικό, ἀλλὰ καὶ ὑπεύθυνο.

Εἶναι τὸ κόμμα μὲ τὸν ἐξαιρετικὸ ἡγέτη Γεώργιο Μαῦρο καὶ μὲ ἄριστο ἐπιτελεῖο προσωπικοτήτων, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἐπανδρώσουν δύο κυβερνήσεις καὶ ὄχι μία μόνον.

Εἶναι κόμμα ποὺ ὄχι μόνον ἀπαξιοῖ νὰ ρίχνη πυροτεχνήματα, ἀλλὰ καὶ προβάλλει πρόγραμμα ρεαλιστικό. Τὸ ἐθνικό μας θέμα καὶ τὸ κοινωνικο—οἰκονομικὸ θέμα θὰ τύχουν σοβαροῦ χειρισμοῦ ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Εἶναι ἡ ΕΔΗΚ τὸ μεγάλο ὀχυρὸ τοῦ Ἔθνους, ἡ πολιτικὴ δύναμη ποὺ ἀποτελεῖ ἐγγύηση ἐλευθερίας, σταθερότητος, προόδου.

Τὸ σάλπισμα τῆς δημοκρατίας καλεῖ ὅλον τὸν ἑλληνικὸ λαὸ καὶ ἰδιαίτερα τὸν λαὸ τῆς Ἀχαΐας νὰ ἐπανδρώση πυκνὰ αὐτὸ τὸ ὀχυρό!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΓΙΑΒΗΣ

ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ἡ διακίνηση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπὸ παραγωγούς

Ἄρθρο τοῦ κ. ΠΑΝ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗ
Ὑποψηφίου τῆς ΕΔΗΚ νομοῦ Ἀχαΐας

Τὸ ἀνωτέρω πρόβλημα γνώρισε πολλὲς φάσεις στὴν Ἑλλάδα. Ἡ πρώτη φάση ἀφοροῦσε στὴ διανομὴ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς ποὺ ἦταν στὰ χέρια τοῦ κράτους, τῶν μοναστηριῶν καὶ τῶν τσιφλικάδων. Ἡ δεύτερη φάση ἄφησε στὴν ὀργάνωση τῶν ἀγροτικῶν νοικοκυριῶν στὴν αὔξηση καὶ καλλιτέρευση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς. Κατὰ τὴν φάση αὐτὴ οἱ Ἕλληνες ἀγρότες, ὀργανωμένοι ἰδιαίτερα σέ ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ σὲ ἀγροτικοὺς συλλόγους, κατάφεραν νὰ μπάσουν τὴν τεχνολογία στὸν ἀγροτικὸ χῶρο. Μὲ βελτιωμένους σπόρους καὶ ράτσες ζώων, μὲ λιπάσματα καὶ γεωργικὰ ἐργαλεῖα, κατόρθωσαν νὰ αὐξήσουν τὴν ἀγροτικὴ παραγωγὴ σὲ τέτοια μεγέθη ὥστε ἡ Ἑλλάδα νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ διατρέφει τὸν πληθυσμὸ της καὶ νὰ ἐξάγει σὲ τρίτες χῶρες σιτηρά. Ἡ αὐξημένη αὐτὴ παραγωγὴ ἦταν ἐπίσης ἡ ἀπαραίτητη πρώτη ὕλη (μπαμπάκι, καπνός, γαλακτομικὰ καὶ ζωϊκὰ προϊόντα) ποὺ πάνω της βασίστηκε ἡ ἀνάπτυξη τῆς Ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἡ τρίτη καὶ παροῦσα φάση τοῦ ἀγροτικοῦ ζητήματος συνδέεται μὲ τὴν διακίνηση καὶ διάθεση τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς ποὺ καὶ ἡ ποσότητά της καὶ ἡ ποιότητά της εἶναι ὑψηλοῦ βαθμοῦ. Ἡ παραγωγὴ αὐτὴ διατεθεῖσα, ἐκ παραδόσεως, μέσα ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα κυκλώματα τῶν μεσαζόντων, μὲ τοὺς γνωστοὺς τρόπους τοῦ καπάρου, τῆς μπροστάντζας, τοῦ τοκογλυφικοῦ δανείου, τῆς πωλήσεως γιὰ λογαριασμὸ τοῦ παραγωγοῦ τῆς ἀλοκιάδας. Πολλὰ ἀγροτικὰ προϊόντα, ρίχνονται στὴν ἀγορὰ καὶ φθάνουν στοὺς καταναλωτὲς τῶν ἀστικῶν κέντρων, ἀφοῦ περάσουν πρῶτα ἀπὸ πολλὰ χέρια μεσαζόντων μὲ ἀποτέλεσμα καὶ οἱ ἀγρότες νὰ εἰσπράττουν ἀξιολύπητες τιμὲς καὶ οἱ καταναλωτὲς νὰ πληρώνουν ἀκριβὰ γιὰ νὰ τὰ ἀποκτήσουν.

Ἡ λύση στὸ ζήτημα αὐτὸ βρίσκεται στὴ συγκέντρωση μεταποίηση καὶ διακίνηση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς παραγωγοὺς, δηλαδὴ μέσα ἀπὸ ἀγροτικὲς συνεταιριστικὲς ὀργανώσεις. Τοῦτο εἶναι καὶ σκόπιμο καὶ δυνατό. Εἶναι σκόπιμο ἀπὸ τὴν ἄποψη ὅτι ἐπιβάλλεται νὰ συνεταιριστικοποιηθεῖ ἡ συγκέντρωση καὶ διάθεση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων γιὰ κοινωνικοὺς καὶ ἐθνικοὺς λόγους. Μόνο μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θὰ κατορθώσουν οἱ ἀγρότες νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ κερδοσκοπικὸ ἐμπόριο τῶν μεσαζόντων ποὺ ἡ δράση τους παραλύει, σὲ τελευταία ἀνάλυση, τὶς γεωργικὲς δραστηριότητες. Καὶ εἶναι δυνατὸ γιατὶ ὑπάρχει ἀνάλογο προηγούμενο στὶς χῶρες τῆς κοινῆς ἀγορᾶς. Στὴ Δανία 92% τῶν γαλακτομικῶν προϊόντων φθάνουν στὴν κατανάλωση μέσα ἀπὸ τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμούς.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει γιὰ τὰ 85% τοῦ κρέατος στὴν Ἰρλανδία. Τὰ παραδείγματα θὰ μποροῦσαν νὰ πολλαπλασιασθοῦν. Ἕνα πρόσφατο ἐπιχείρημα εἶναι ὅτι ἡ Κοινὴ Ἀγορὰ εὑνοεῖ τὴ λύση αὐτὴ καὶ περιμένει ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα νὰ ἐκσυγχρονίσει τὶς συνεταιριστικὲς καὶ ἀγροτικὲς ὀργανώσεις, γενικώτερα ποὺ θὰ παρέμβουν στὴ γεωργικὴ παραγωγὴ καὶ στὴ διακίνηση τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων.

Χρέος ἔχουμε λοιπὸν ἐμεῖς, οἱ ἀγρότες νὰ ὀργανωθοῦμε ἀποτελεσματικώτερα σὲ συνεταιρισμοὺς ποὺ θὰ πάρουν στὰ χέρια τους, τὴ συγκέντρωση καὶ διακίνηση τῶν προϊόντων (ὅπως ἔγινε φέτος μὲ τὴν πατάτα) σὲ τρόπο ποὺ νὰ μείνει στὰ χέρια μας τὸ κόστος παραγωγῆς καὶ ἕνα ὄφελος. Αὐτὰ δηλαδὴ ποὺ θὰ μᾶς ἐπιστρέψουν νὰ ξεχρεωθοῦμε ἀπὸ τὴν Τράπεζα καὶ νὰ συνεχίσουμε τὸν ἐπόμενο χρόνο μὲ περισσότερες ἐλπίδες.

ΠΑΝ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ
Ἀγρότης
Ὑποψήφιος βουλευτὴς
ΕΔΗΚ

Μόνον ἕνας σταυρὸς προτιμήσεως στὰ ψηφοδέλτια

Ὑπενθυμίζεται στοὺς ἐκλογεῖς τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὅτι στὶς ἐκλογὲς τῆς Κυριακῆς, μποροῦν νὰ ἐκφράσουν τὴν προτίμησή τους μόνον ὑπὲρ ἑνὸς ὑποψηφίου τοῦ συνδυασμοῦ ποὺ θὰ ψηφίσουν.

Ἐὰν σὲ ἕνα ψηφοδέλτιο σημειωθοῦν σταυροὶ προτιμήσεως περισσότεροι ἀπὸ ἕνας, δὲν ὑπολογίζεται καὶ ἕνας.

Πάντως τὸ ψηφοδέλτιο προσμετρᾶται ὑπὲρ τοῦ κόμματος.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων (ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ νομοῦ Ἀχαΐας ὁ κ. Ἀνδρέας Παπανδρέου) δὲν ἔχουν ἀνάγκη σταυροῦ προτιμήσεως, γιατὶ ὅλα τὰ ψηφοδέλτια τοῦ Συνδυασμοῦ στὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται, θεωροῦνται καὶ ψῆφοι προτιμήσεώς τους.

Στὶς ἐκλογικὲς περιφέρειες ποὺ ἐκλέγεται ἕνας ὑποψήφιος, ὁ σταυρὸς προτιμήσεως δὲν εἶναι ἀπαραίτητος.

Φανατικὴν ὑπερψήφισιν τῆς ΕΔΗΚ συνιστᾶ ὁ τέως ὑπουργὸς κ. Τάσης Βγενόπουλος

Τὸ βάπτισμα εἰς τὴν πολιτικὴ ζωὴ τοῦ τόπου μας ἐπῆρα συμμετέχοντας εἰς τὸ κόμμα τῶν Φιλελευθέρων ὑπὸ τὸν Σοφούλη. Μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου ἀνεδείχθη ἐκ τῶν κόλπων τοῦ κόμματος ὡς νέος ἡγέτης ὁ Γεώργιος Παπανδρέου ὁ πρωθυπουργὸς τῆς ἀναίμακτης ἀπελευθερώσεως. Εἶναι γνωστὴ εἰς τὸ Πανελλήνιον ἡ πίστις μου καὶ ἀφοσίωσίς μου μέχρι τοῦ θανάτου πρὸς τὸν ἀείμνηστον ἡγέτην. Ἡ γνωστή μου πολιτική συνέπεια εἰς τὴν Δημοκρατικὴ παράταξη καὶ εἰς τὶς δημοκρατικὲς διαδικασίες παρέμειναν ἀκλόνητες κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς δικτατορίας. Ἔτσι τὸ 1974 μετὰ τὴν κατάρρευση τῆς τυραννίας, ἐκλήθη ἡ ὑπάρχουσα κοινοβουλευτική ὁμάς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου νὰ ἐκλέξη τὸν νέον ἡγέτην της πρὸς συνέχισιν τοῦ ἔργου τοῦ Γ. Παπανδρέου καὶ ὁμόφωνα ἐξέλεξεν τὸν σημερινὸν ἀρχηγὸν Γεώργιον Μαῦρον ὁ ὁποῖος πάντοτε ἔπαιξεν πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὰς κυβερνήσεις τῆς Δημοκρατικῆς παρατάξεως καὶ ἀπέδωκεν γόνιμον ἔργον καὶ ὡς ὑπουργὸς καὶ ὡς διοικητὴς Τραπέζης καὶ ὡς κεντρικὴ μορφὴ τοῦ ἀντιδικτατορικοῦ ἀγῶνα.

Ἠγωνίσθη σθεναρὰ καὶ ἀποφασιστικὰ διὰ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου τὸ φθινόπωρο τοῦ 1974 ὡς ἀντιπρόεδρος καὶ Ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τῆς κυβερνήσεως Ἐθνικῆς Ἑνότητος καὶ χάρις εἰς τὶς προσπάθειές του ἀπεφεύχθησαν μεγαλύτερα δεινὰ εἰς βάρος καὶ τῶν δύο κρατῶν. Ὑπὸ τὴν ἄψογον διεύθυνσίν του, ἡ ΕΔΗΚ, μὲ βαθὺ αἴσθημα εὐθύνης τοῦ ἀρχηγοῦ της καὶ τῶν στελεχῶν της τὴν συγκρότησιν τῶν ὁποίων καὶ τὴν πολυγνωσία τους πολλὰ κράτη τῆς Εὐρώπης ζηλεύουν — ἐπετέλεσεν τὸ βαρὺ ἔργο τοῦ Κοινοβουλευτικοῦ ἐλέγχου ἀπὸ τὸ 1974 μέχρι σήμερον.

Παραλλήλως ὁ ἄξιος ἡγέτης καὶ τὰ στελέχη του ἐξεπόνησαν τὸ περίφημον πρόγραμμά τους, τὸ μόνον ἐφικτὸν διὰ τὰ ἑλληνικὰ δεδομένα, ἕνα πρόγραμμα ποὺ δίδει ἄμεσες καὶ ριζικὲς λύσεις εἰς τὰ χρονίζοντα προβλήματα τοῦ ἐν γένει δημοσίου βίου καὶ εἰσορροπεῖ ἀπόλυτα τὶς εἰσοδηματικὲς διαφορές μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπιλύει ἀπολύτως τὰ προβλήματα τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου.

Δὲν ἀπεδέχθην τὴν τιμητικὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΔΗΚ, καὶ ἄλλων κορυφαίων στελεχῶν της περὶ συμμετοχῆς μου εἰς τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου διότι νομίζω ὅτι ἐξετέλεσα εἰς τὸ ἀπέραιον τὸ ἔργον μου ὡς δημόσιος ἄνδρας καὶ παρέδωκα τὴν σκυτάλην εἰς τοὺς νεώτερους διὰ νὰ συνεχίσουν τὸν ἀγῶνα γιὰ τὰ δίκαια τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Ἕλληνα.

Ἐπιθυμῶ ὅμως νὰ συστήσω εἰς τοὺς φίλους μου ὅπως ὑπερψηφίσουν τὴν ΕΔΗΚ, μὲ φανατισμόν, ὅπως θὰ κάνω καὶ ἐγὼ τὸ ἴδιο, προκειμένου νὰ ὑλοποιηθῆ τὸ σύνθημα «ἀλλαγὴ μὲ σιγουριὰ» ποὺ ἐγγυᾶται μόνον ἡ ΕΔΗΚ, μὲ τὸν ἄξιο ἡγέτη της καὶ τὴν πληθώρα τῶν ἐπιλέκτων στελεχῶν της.

ΤΑΣΗΣ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ λόγος κ. Μαύρου

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

οὔτε στὶς ἱκανότητές τους. Γιατὶ δὲν τὸ πιστεύουν, οὔτε μποροῦν νὰ τὸ ἐφαρμόσουν.

Δὲν ἦταν ποτὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ ἔλλειψαν, ὅταν μπῆκαν σὲ ἐνέργεια προγράμματα καὶ σχέδια μεγάλης πνοῆς.

Ἦταν ἄδεια τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅταν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος ἀποφάσισε τὴ μεγάλη ἐξόρμηση τῶν βαλκανικῶν πολέμων. Τὴν τόλμησε καὶ ἔκαμε τὴ σύγχρονη Ἑλλάδα.

Ἦταν ἄδεια τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅταν ἔκαμνε τὰ μεγάλα ἀρδευτικὰ καὶ ἐγγειοβελτιωτικὰ ἔργα τῆς ὑπαίθρου.

Ἄδεια ἦσαν τὰ ταμεῖα τοῦ κράτους, ὅταν ὁ Γεώργιος Παπανδρέου, μέσα σὲ δύο χρόνια κατασκεύασε 4.000 σχολικὰ κτήρια, ποὺ καὶ σήμερα ἀποτελοῦν τὸ βασικὸ κτηριακὸ ἐξοπλισμὸ τῆς Παιδείας μας.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κρατικὸ προϋπολογισμὸ καὶ παράλληλα μὲ αὐτόν, ὑπάρχουν πολλὲς πηγὲς χρηματοδοτήσεως. Αὐτὸ ποὺ ἔλλειψε ἔλειψαν οἱ ἰδέες, ἡ φαντασία, ἡ ἔμπνευση, ἡ πίστη στὴν ἀλλαγή, τὸ πρόγραμμα καὶ ὁ σχεδιασμός Καὶ πρὸ παντὸς ἔλλειψαν οἱ ἄνδρες, ποὺ ἔχουν τὴν ἱκανότητα καὶ τὴ θέληση νὰ μεταβάλουν τὶς ἰδέες σὲ ἔργα. Αὐτὸν τὸν ἐξοπλισμὸ ἰδεῶν καὶ ἀνδρῶν γιὰ τὴν ὑλοποίησή των τὸν διαθέτει μόνον ἡ Ἕνωση Δημοκρατικοῦ Κέντρου. Κανένα κόμμα ἀπὸ ὅσα ζητοῦν τὴν ψῆφο τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ δὲν διαθέτει τέτοιας δυνάμεως πολιτικὸ ἐξοπλισμό.

Μὲ τὴν ἀλλαγὴ ποὺ ἐπαγγέλλεται καὶ ἐγγυᾶται ἡ ΕΔΗΚ, μποροῦμε ὅλοι μας μαζὶ νὰ βελτιώσουμε καὶ νὰ ἀνεβάσουμε τὴν ποιότητα τῆς ζωῆς μας.

ΕΔΗΚ: ΕΓΓΥΗΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΩΣΕΩΣ

Μὲ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα — καὶ γιὰ νὰ τὸ φαρμόσει — ζητᾶ ἡ ΕΔΗΚ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ Λαοῦ.

Κατέχουμε τὴν στρατηγικὴ θέση τοῦ Κέντρου. Εἴμαστε ἡ ἐγγύηση κατὰ τῆς πολώσεως τοῦ δημοσίου βίου μεταξὺ τῶν ἄκρων. Εἴμαστε ἡ ἀλλαγή, ἡ μόνη δύναμη τῆς ἀλλαγῆς, χωρὶς βία, χωρὶς ἀνατροπές, χωρὶς ἐπαναστάσεις, ἀλλὰ μὲ δημοκρατικὲς διαδικασίες ὅπως τὰ ριτάζει σὲ μιὰ ἐλληθινὴ Δημοκρατία. Γι' αὐτὸ ζητοῦμε τὴν ψῆφο σας.

Πρὶν τελειώσω, ζητῶ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ Λαὸ νὰ δώσει ὅλη του τὴν προσοχὴ σ' ὅσα θὰ πῶ τὴ στιγμὴ αὐτή. Τὰ ὁμαδικὰ πυρά, ποὺ στρέφονται ἀπὸ πολλὲς πλευρὲς ἐναντίον τῆς ΕΔΗΚ, ἔχουν σὰν στόχο νὰ ἐξασθενήσουν τὴ μεγάλη δημοκρατικὴ παράταξη τοῦ Κέντρου, νὰ καταλάβουν τὸ φρούριο τῆς Δημοκρατίας, ποὺ εἶναι ἡ ΕΔΗΚ καὶ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν λαϊκὴ κυριαρχία καὶ τὴν ἐλευθερία τοῦ Λαοῦ νὰ ρυθμίζει ὁ ἴδιος τὶς τύχες του. Ἡ ΕΔΗΚ δὲν κάμπτεται, οὔτε συμβιβάζεται. Χαλυβδώνουμε τὴ θέλησή μας γιὰ νὰ συνεχίσουμε τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία μὲ τὸ ἴδιο πάθος καὶ μὲ τὴν ἴδια φλόγα, ὅπως ἀκριβῶς ἔκαναν οἱ μεγάλοι ἄνδρες τῆς παρατάξεώς μας, ποὺ ἐθυμιούργησαν, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Ἐλευθέριο Βενιζέλο, τὴ Νεώτερη Ἑλλάδα.

Εἴμαστε τὸ μόνο κόμμα ποὺ ἐγγυᾶται μιὰ Ἑλλάδα:

— Ἐθνικὰ ἀνεξάρτητη.
— Κοινωνικὰ ἐλευθερωμένη.
— Πολιτικὰ Δημοκρατικὴ καὶ
— Οἰκονομικὰ εὐημεροῦσα.

Ἡ Κυριακὴ ποὺ ἔρχεται εἶναι ἡ μεγάλη ἡμέρα τοῦ Λαοῦ. Εἶναι ἡμέρα τῆς ΕΔΗΚ.

Ἐπεισόδια ἔγιναν πρὸ τοῦ Πολυτεχνείου μὲ ἐξτρεμιστές

ΑΘΗΝΑΙ, (ΑΠΕ). Ἐπεισόδια σημειώθηκαν χθὲς τὸ ἀπόγευμα πρὸ τοῦ Πολυτεχνείου, μεταξὺ ἀστυνομικῶν καὶ ἐξτρεμιστῶν, ὅταν οἱ τελευταῖοι ἀπεπειράθησαν νὰ πραγματοποιήσουν τὴ συγκέντρωση γιὰ τὴν ἐπέτειο τοῦ Πολυτεχνείου, ποὺ εἶχε ἀπαγορευθεῖ ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία.

Τὰ ἐπεισόδια ἄρχισαν γύρω στὶς 4.30 μ.μ. ὅταν 300 περίπου ἐξτρεμιστὲς προσπάθησαν νὰ διασπάσουν τὴ ζώνη τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ βρισκόταν πρὸ τοῦ Πολυτεχνείου, γιὰ νὰ εἰσέλθουν σ' αὐτὸ καὶ νὰ πραγματοποιήσουν τὴ συγκέντρωση. Ὁ ἐπικεφαλῆς τῆς ἀστυνομικῆς δυνάμεως καὶ ὁ